

Love, saa at vi altsaa ikke længer lagde noget Vaand paa den fri Næring her i Landet i den Retning. Jeg er nemlig enig med det ærede Medlem i, at man ikke bør lægge noget saadant Vaand eller Tryk paa den almindelige Udvikling her i Landet, naar ikke Almenvellet kræver det, det er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem i. Men jeg tror rigtignok, at Almenvellet, ja endog Mere end Almenvellet, nemlig ganske simpel Retfærdighed, kræver, at vi lægge Afgift paa Røefukkeret, naar vi tage Told af Rørfukkeret, ellers sætte vi kun Røefukkerdykkerne og Røefukkerfabrikerne istand til at bestaa deres Medborgere ved Hjælp af den Told, vi have lagt paa Rørfukkeret. Men er navnlig af det sidste ærede Medlem, men tillige af et Par andre ærede Talerere blevet gjort den Betragtning gjældende, at Røedykning vilde være til overordenlig stor Gavn for Agerbruget. — Jeg tror, man kan gjerne sætte sig noget ud over at undersøge alle den Slags Betragtninger; thi jeg vil blot minde Thinget om en eneste Omstændighed, og det er, at vort Landbrug hidtil har været uden nogen- somhelst Statsunderstøttelse og er kommet til sit nuværende Standpunkt uden Statsunderstøttelse paa saa ubetydelige Undtagelser nær, at de ikke ere værd at omtale, og det kan neppe være noget Medlems Mening, som virkelig har forstaaet Statens Betydning her, at vort Landbrug nu ved Statsunderstøttelse skulde føres ind i en Retning, som det ellers ikke vilde gaa i; det har hidtil faaet Lov til at udvikle sig i de Retninger, det selv vilde udvikle sig i, og det har staaet sig godt derved. Vil man nu ved kunstige Midler føre det ind i en Retning, hvor man selv erkjender, at det ikke kan komme uden ved kunstige Midler, saa gjør man vort Landbrug Skade. — Der foreligger ikke noget Forslag; men der er vel antydet visse Ønsker om at beskytte denne Industri. Men det er nu min Mening, at ved en saadan Understøttelse vil man ikke gavne Agerbruget, og man vil lige saa lidt komme til at gavne Arbejderne eller Industrien i det Hele taget her i Landet. Det gjælder om denne Industri, hvad der gjælder om alle andre Industrier, at, hver Gang der er Tale om Beskyttelse af en Industri, som enten bestod, eller som man tænkte at oprette, komme Fabrikkerne, de Store, og fortælle os her i Rigsdagen, hvilken Vigtighed det vil have for deres Arbejdere, at denne Beskyttelse, Begunstigelse, Understøttelse gives. Men endnu har jeg ikke set her i Danmark, at den

Beskyttelse, som vor Industri har haft i Aarhundreder, er kommen Arbejderne tilgode; nei, den er kommen Fabrikkerne tilgode, forsaavidt den er kommen Nogen tilgode; i de fleste Tilfælde er den ikke kommen Nogen tilgode, fordi det er gaaet dermed som med næsten al kunstig Industri, den har ikke kunnet bestaa, den er fgnnet hen. — Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) fremhævede Nødvendigheden af her i Landet at støtte den private Virksomhed, som vilde arbejde sig frem. Han gjorde blandt Andet gjældende, at Kapitaler ikke vare saaledes samlede her som andre Steder og ansøgte særlig, at i England, der vilde man sikkert ikke behøve at komme noget saadant Foretagende til Hjælp. Det har det ærede Medlem fuldkommen Ret i; i England vil man ikke behøve at gjøre det, og Staten vil heller ikke gjøre det navnlig af den Grund, at i England tænker man slet ikke paa at anlægge Røefukkerfabriker. Hvor høit end Agerbruget staa i England, saa er der dog Ingen, som falder paa at anlægge Røefukkerfabriker. Det samme ærede Medlem bemærkede, at han ikke tilfattede nogen Beskyttelse. Jeg kan naturligvis ikke bedømme dette, da jeg ikke har set noget Forslag, og jeg skal i saa Henseende slutte mig til det Ønske, han udtalte, dersom Thinget maatte beslutte sig til at lade denne Sag gaa til anden Behandling, den da maa blive undergivet en grundig Prøvelse. Jeg gaar ikke saa vidt som det ærede Medlem, at jeg venter, at denne Sag skal blive uddebatteret, den vil komme igjen, og det ærede Medlem gav os selv et Exempel paa, hvorledes en saadan Sag gaar igjen. Jeg tror, at det er to Aar siden, at Finantsudvalget havde bragt et Forslag frem i den Retning, som nu er bleven antydet, men Thinget forfastede det. Det forhindrede imidlertid ikke, at man nu fra samme Side kommer frem med den samme Sag igjen, og man kan selvfølgelig ikke behøve de Herrer, at de søge at bringe Sagen frem saa ofte, som de nære mindste Forventning om at kunne føre den igjennem; men det er et Legn paa, at man ikke kan vente, at en saadan Sag skulde være uddebatteret.

Naar baade det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) og for Maribo Amts 3die Valgfreds (Christen Pedersen) beklagede sig over, at enkelte Medlemmer — hvorved der maatte navnlig sigtedes til det ærede Medlem fra Ribe Amt (Kruze) — havde indtaget saa fast en Stilling, at de ikke lode sig overbevise, saa er det jo Noget, som let kunde vendes om igjen til de